

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio LVIII. Quam consolatioem capis ex articulo de Vitâ æternâ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QUÆSTIO LVIII.

*Quam consolationem capis ex articulo de
vitâ æternâ?*

R E S P. Quod, quoniam in præsentia vitæ æternæ initia in * animas nostras infunduntur, futurum + speremus, ut post hanc vitam plena perfectaque beatitudine * potiamur, in qua Deum in æternum celebremus : quam quidem beatitudinem nec oculus vidit, nec auris audiuist, nec ullus homo cogitatione comprehendit d.

a. Pet. 1. 4. 5. i. Pet. 1. 7. 8. b Mat. 25. 34.
46. i. Cor. 13. 10. c Apoc. 19. 5. d 1. Cor. 2. 9. ex
Ela. 6. 4. 4.

* a. Pet. 1. 34. 5. Qui secundum misericordiam suam magnam regeneravit nos in spem viuam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, in hereditatem incorruptibilem, &c. Conseruatam in celo in vobis, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam reuelari in tempore nouissimo &c.

b Mat. 25. 34 Dicit hic à dextris: Irte benedicti, &c. 46. Ibunt hi in supplicium æternum, iusti autem in vitam æternam. i. Cor. 13. 10. Cū venerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est.

R E S P. ab Fides hisce docetur; sed non specialis ut supra.

DOMINICA XXIII.

QUÆSTIO LIX.

At cum hec omnia credis, quid utilitatis inde ad te reddit?

R E S P. Quod in Christo iustus * sum esse possum ac debeam coram Deo^a, & hæres vitæ æternæ^b.

a Rom. 1. 16. 17. b Ioh. 5. 24.

a Rom. 1. 16. 17. Non erubetco Euangeliū; virtus enim Dei est in salutem omnī credenti, Iudeo primum & Graco. Iustitia enim Dei in eo ruelatur ex fide in fidem.

b Ioh. 5. 24. Qui verbum meum audit, & credit ei, qui misit me: habet vitam aeternam.

a b R E S P. Certitudinem salutis hæc docent vniuersalem: sed non personalem hu- ius & illius, aut mei: ut supra, & proxime infra.

QUÆSTIO LX.

*Quomodo iustus + esse potes coram
Deo?*

R E S P. Nequaquam Solā fide in Iesum Christum a: * sed ita, vt, + (si * adeo quidem rite contritum me mea conscientia non accuset, quod licet aduersus omnia Dei mandata aliquando grauiter peccauerim, nec ullum eorum seruauerim, adhæc etiamnum ad omne malum propensus sim b:) nihilominus tamen (modo hæc beneficia vera animi * fide ac spe * fiducia amplectar) + cū aliquo meo merito, + sine illis ex mera Dei misericordia primari, mihi perfecta latifactio, iustitia, & sanctitas Christi * permittatur ac do- netur eius capacid, perinde ac si nec tur ullum ipse peccatum admisisem, nec vlla mihi labes inhaſiſſet, + imo + retet, vero quasi eam obedientiam, quam pro me Christus præstítit, ipse per- fectè præstítissem e.

Rr. 2

a Rom.

